

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/4/2020
Identifikačné číslo spisu: 6612215812
Dátum vydania rozhodnutia: 05.03.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6612215812.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9C/130/2012 (spoločné konanie o veciach sp. zn. 9C/130/2012, 9C/132/2012, 9C/135/2012, 9C/136/2012, 9C/139/2012, 9C/140/2012, 9C/146/2012, 9C/156/2012, 9C/179/2012, 9C/180/2012, 9C/184/2012, 9C/189/2012, 9C/191/2012, 9C/192/2012), o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/37/2016-242 z 25. februára 2016, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .

II. Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1 Okresný súd Lučenec (ďalej aj „súd prvej inštancie“) spojil štrnásť skutkovo a právne takmer totožných vecí sp. zn. 9C/130/2012, 9C/132/2012, 9C/135/2012, 9C/136/2012, 9C/139/2012, 9C/140/2012, 9C/146/2012, 9C/156/2012, 9C/179/2012, 9C/180/2012, 9C/184/2012, 9C/189/2012, 9C/191/2012, 9C/192/2012 na spoločné konanie pod sp. zn. 9C/130/2012. Uznesením č. k. 9C/130/2012-213 z 5. októbra 2015 uložil žalobkyni, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatila na účet súdu súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku vo výške 280,- € (20,- € za každú zo štrnástich právnych vecí prejednaných v rámci predmetného spoločného konania), s tým, že poplatok je vyrubený podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej aj „zákon o súdnych poplatkoch“).

2 Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 43Co/37/2016-242 z 25. februára 2016 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“). Námietky žalobkyne uvádzané v odvolaní vyhodnotil ako nedôvodné. K námietke týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia napadnutého uznesenia poznamenal, že z rozhodnutia je zrejmé, že súd

vyrubil súdny poplatok za odvolanie síce proti jednému rozhodnutiu okresného súdu, avšak v spojených veciach vo výške 20,- € za každú zo štrnástich právnych vecí spojených na spoločné konanie, podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, a teda je náležité odôvodnené podľa ust. § 169 OSP.

3 K námietke vzťahujúcej sa k prechodnému ustanoveniu § 18ca zákona o súdnych poplatkoch k úpravám účinným od 1. októbra 2012 odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď vyrubil žalobkyni súdny poplatok za odvolanie. V prípade podania odvolania vzniká poplatková povinnosť až podaním odvolania (§ 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch), ktoré je poplatkovým úkonom. Preto ak bolo odvolanie podané po 30. septembri 2012, aj keď konanie na súde prvej inštancie začalo pred týmto dátumom, použije sa na poplatkovú povinnosť v odvolacom konaní právny stav účinný po 30. septembri 2012. Podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov v znení účinnom od 1. októbra 2012 sa zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom platí súdny poplatok vo výške 20,- eur. Súdny poplatok sa vyrubuje nielen za žalobu, ale aj za ďalšie úkony vrátane podaného odvolania. Pretože odvolanie proti rozsudku bolo podané po 1. októbri 2012, súd postupoval správne, keď žalobkyni napadnutým uznesením vyrubil súdny poplatok za odvolanie vo výške 14 x 20,- € podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov.

4 Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu, pretože sudy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený, a tým jej odňali možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Žiadala preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť.

5 Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo dané na poštovú prepravu dňa 8. apríla 2016. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

6 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolací súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

7 Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne (ďalej aj „dovolateľky“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

8 V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14 XCdo 23/2015, 14 XCdo 41/2015, 14 XCdo 28/2016, 14 XCdo 37/2016, 14 XCdo 51/2016. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (ust. § 452 ods. 1 CSP).

9 Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady tvrdenej dovolateľkou (ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v ust. § 237 ods. 1 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z ust. § 239 OSP, dovolací súd podľa ust.

§ 447 písm. c/ CSP odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

10 V konaní bola úspešnou stranou žalovaná, ktorej tak voči žalobkyni vznikol nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018).

11 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.